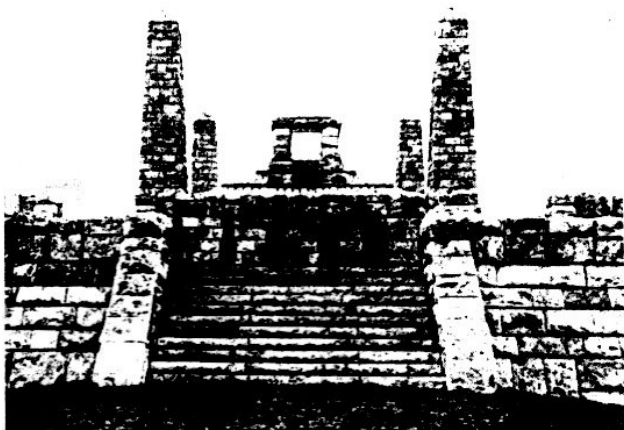

KRAJNĀNSKE NOVINY

ročník 6. číslo 2 / 1999 cena 3 Sk

M. R. ŠTEFĀNIK

4. mája 1919 pred 80 rokmi tragicky zahynul Milan Rastislav ŠtefĀnik - francúzsky generál, minister novovzniknutého československého štátu, o vznik ktorého usiloval a prispel veľkou mierou.

Vedec - astronóm a meteorológ, obratný diplomat, cestovateľ, niekoľkonásobný pokoriteľ Mt Blancku, letec, neohrozený vojak, politik... - tým všetkým bol tento výnimočný muž, nositeľ vysokého francúzskeho vyznamenania „Rytier Čestnej légie“.

Slovenský vlastenec, jeden z mála veľikánov novodobej slovenskej histórie, milovaný i zatracovaný. Jednými zbožňovaný, stavaný na roveň bájnym hrdinom. Jeho bohatiersky život a osud inšpiroval celé generácie slovenských básnikov a vytvorili z neho národnú legendu o odvážnom junákovi, ktorý nepozná prekážky a zdolá všetky nástrahy. Iní na jeho rodnom Slovensku celé desaťročia usilovali jeho meno vymazať z pamäti národa. Bradlanskú mohylu nebolo možné zručať. Tento architektonický skvost architekta D. Jurkoviča pripomínal, že tu odpočívajú aj v čase, keď z učebníc vymizlo jeho meno.

V Bratislave však z nábřežia Dunaja jeho sochu odstrĀnili, kým v metropole západnej Európy v Paríži dodnes stojí jeho socha na námestí, ktoré nesie jeho meno. Výnimkou bola celonárodná púť na Bradlo v roku 1968, kde sa zhromaždilo vyše stotisíc ľudí z celej republiky. A potom až v r. 1990.

K ŠtefĀnikovi sa hlásili a sa hlásia aj dnes i takí, ktorí majú od jeho názorov a predstáv na hony ďaleko. Milan Rastislav ŠtefĀnik bol Európan aj vlastenec. Budúcnosť Slovákov videl vo zväzku s českým národom a v spojení s vojnami v západnými demokraciami, najmä s Francúzskom. Precestoval svet, mal veľa priateľov medzi vedcami, diplomatmi, neskôr poprednými politikmi a vojakmi. Za svoj pôvod sa nehanbil, hrdo sa hlásil k svojmu národu, pre oslobodenie ktorého vykonal viac, než ktokoľvek iný.

O ŠtefĀnikovi sa nemohlo hovoriť ani v Krajnom, v obci, ku ktorej mali ŠtefĀnikovci blízky vzťah. Jeho meno bolo tabu.

Na vzťah ŠtefĀnikovcov ku Krajnému som prišla pri náhodnej prehliadke krajiňanského cintorína, keď ma upútal starý pomník uprostred cintorína pod starou lipou, na ktorom bol nápis Pavol ŠtefĀnik. Za pôsobenia tohto krajiňanského evanjelického farára

prišiel do Krajného za kaplána jeho synovec a menovec Pavol ŠtefĀnik mladší, jeho nástupca, starý otec M. R. ŠtefĀnika. Tu sa narodil a vyrastal jeho otec, neskôr košarišský farár. Z Krajného odvieďli do väzenia a neskôr na šibenicu brata jeho starej matky v revolučnom roku 1848 Vilka Šuleka. ŠtefĀnik mal ku Krajnému vrúcny vzťah. V detstve z jeho obľúbenej úboče najďalej dovidel smerom na Krajné. Pri svojich návratoch zo sveta domov často jeho cesta viedla na krajiňanskú faru k Bodickým. (Píše o tom Michal Bodický vo svojich Rozpomienkach a pamätiach.) Samuel Bodický pochoval nielen Pavla ŠtefĀnika, ale odprevadil na poslednej ceste aj jeho syna generála M. R. ŠtefĀnika za hojnej účasti Krajiňancov.

J. Matyášová

*Tu orlom z hniezda vyletel
na krídlach ducha po oblohu,
v hviezd svetoch hľadajúc si cieľ...*

ZO ZASADNUTIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 25. 3. 1999 sa uskutočnilo zasadnutie obecného zastupiteľstva. Na zasadnutí bolo prítomných 15 poslancov, starosta obce, kontrolór obce, občania.

Zasadnutie viedol starosta obce Ing. E. Valášek, ako prvý bod predložil správu o plnení uznesenia z predchádzajúcej schôdze. Poslanci konštatovali, že uložené úlohy boli splnené.

V druhom bode zastupiteľstvo prejednávalo žiadosť firmy Majtex Myjava o prenajatie priestorov v PZ Matejovec, za účelom uskladňovania použitého šatstva. OZ vzalo do úvahy požiadavky občanov z Matejovca a žiadosť o prenajatie priestorov na tieto účely zamietlo. Toto stanovisko obecného zastupiteľstva platí len pre tento konkrétny prípad.

V treťom bode sa zastupiteľstvo znova vrátilo k žiadosti o prenajatie budovy bývalej školy v Konkušovej doline: Zastupiteľstvo uložilo poslankyni Mgr. Markovej zvoliť ešte raz schôdzu občanov, aby sa k prenajatiu budovy definitívne vyjadrili.

Obecné zastupiteľstvo schválilo rozpočet obce na rok 1999.

Obecné zastupiteľstvo schválilo realizáciu domu dôchodcov v priestoroch terajšej materskej školy a podmieňuje ho uzatvorením zmluvy s Evanjelickou diakoniou v Bratislave o financovaní jeho prestavby.

Na záver jednanja zastupiteľstvo prerokovalo žiadosti občanov a rozhodlo takto:

- Súhlasilo s odpredajom obecného pozemku (parcely číslo 232/41) pre Ivana Malého, bytom Krajné. Jedná sa o pozemok pri rodinnom dome.

- Zamietlo žiadosť E. Frankovej, bytom Myjava o odpredaj parcely číslo 12364/9 v Matejovci, z dôvodu iného využitia pozemku.

Zasadnutie obecného zastupiteľstva bolo ukončené diskusiou, na otázky poslancov a občanov odpovedal starosta obce Ing. Valášek.

L. Boorová, OÚ

eko

DEŇ ZEME

Každý rok si dňa 22. apríla pripomíname Deň Zeme. Je nutné si nielen v tento deň, ale každý deň uvedomovať, že Zem je naša matka, ktorá nám dáva dýchatelný vzduch atmosféry, vodu, rastlinnú a živočíšnu potravu. Zo zemskej kôry ťažíme nerastné suroviny, tekuté, tuhé a plynné palivá, stavebné materiály. Avšak si musíme uvedomiť, že všetky tieto zdroje nie sú nevyčerateľné.

Každým zásahom do prírody ničíme jej prírodné prostredie. Prírodné prostredie je jednou zo základných podmienok jestvovania a rozvoja ľudskej spoločnosti.

Žiaľ, človek, ktorý sa stal pánom prírody, sa k nej správa nie vždy rozumne. Znečisťovanie vody, pôdy a ovzdušia nadobúda hrozivý rozsah. Ničíme jej ozónovú vrstvu, na základe ktorého sa vytvára na Zemi skleníkový efekt, čiže zvyšuje sa teplota v nás neprospech. Vyrúbali sme hektáre dažďových pralesov, vyhubili zvieratá. Naša činnosť však prináša i veľa odpadov. Ako dlho vydrží naša Zem toto zaobchádzanie?

Na Deň Zeme sa viac ako inokedy snažíme upozorniť na všetky tieto problémy. Ako môžeme pomôcť my? Veľmi jednoducho. Stačí, keď sa budeme k prírode správať kultúrne. Odpady budeme dávať kam patria, tzn. - v obci je zavedený separovaný zber - treba sa doň zapojiť, treba vytvárať z biologického odpadu kompostoviská, čím prispejeme i k menšiemu používaniu umelých hnojív. Používať môžeme hnojivo prírodné. Ostatný odpad dávať do kuka nádoby - nie vytvárať divoké skládky. Snažiť sa skrášiť si svoje okolie.

K miliónom ľudí na celom svete sa pripojili i žiaci našej školy, ktorí pod vedením svojich učiteľov sa snažili skrášiť našu obec. Od pondelka 19. 4. sme sa s nimi stretávali v dedine, ako zberajú odpady porozhadzované po celom okolí. Je až neuveriteľné, koľko odpadu vyzbierali. Stretávali sme ich nielen v obci, ale i vo všetkých kopaničiach. Teraz bolo vidieť nezodpovednosť našich spoluobčanov k prírode a k svojmu okoliu. Očividné to bolo vtedy, keď pracovníci Obecných služieb odvážali vyzberané odpady nákladnými autami.

Žiaci našej školy veľmi pomohli obci a jej okoliu, za čo im a ich učiteľom i p. riaditeľovi ďakujeme a dúfame, že i občania našej obce sa k tejto iniciatíve pridajú a skrášia si svoje okolie a budú ho v poriadku udržiavať i naďalej.

Jana Hudecová

REAKCIA NA AKCIU

DEŇ ZEME

Nie je odvtedy ani týždeň, čo skončila akcia „Deň Zeme“, kde žiaci našej školy spolu s pracovníkmi Obecných služieb likvidovali čierne skládky a vyhodeny odpad v celej obci. Bola to veľká akcia a môžem povedať, že sa podarilo obec zbaviť väčšej časti odpadu a smetí. No bohužiaľ to trvalo len pár dní, pretože niektorí naši občania spolu s chalupármi a chatármi sa za malú chvíľu postarali o to, aby vyčistené priestory (autobusové zastávky, priekopy a čierne skládky) znova „skrášili“ ODPADOM. Je to veľmi smutné, keď rodičia a starí rodičia si nevážia práce svojich detí a vnúčat, ktorú vynaložili na čistenie našej obce. Mne a poslancom obecného zastupiteľstva záleží na životnom prostredí v našej obci, preto vyzývam všetkých občanov, aby udržiavali a strážili poriadok v obci. Zároveň ich žiadame, aby tých, ktorí tento neporiadok robia, napomínali, alebo nahlásili na Obecný úrad. Týmto vinníkom bude uložená vysoká pokuta a zároveň ich vyhlásime v obecnom rozhlase.

Ing. Emil Valášek
starosta obce

Prednosta OÚ ďakuje

VÁŽENÝ PÁN STAROSTA,

dovoľte mi poďakovať za účasť obce Krajné na 8. medzinárodnom veľtrhu EXPOTOUR Slovakia 1999, ktorý sa konal v dňoch 18. až 21. marca v Žiline.

Svojou prezentáciou a aktívnou účasťou, v stánku „Myjavský región“, ste prispeli k úspechu expozície Trenčianskeho kraja, ktorá patrila k najväčším a najnavštevovanejším na veľtrhu a získala medailu a diplom „Za najhodnotnejšiu expozíciu“.

Zároveň prosím, tlmóčte moju vďaku FS Krajňanček, ktorý svojím vystúpením na tomto podujatí dôstojne reprezentoval obec Krajné a celý Myjavský región.

S úctou

Ing. Dušan Holota
prednosta Okresného úradu
v Myjave

ÚCTA K STAROBE

*Ctím si Vás všetkých, čo ste sa dožili dní vlastnej staroby.
A pod jej farchou na duchu neklesáte.
Iste Vás trápi bolesť a rôzne choroby.
Na svoju mladosť už len spomínate.*

*Ctím si striebro, ktorým ste vo vlasoch ozdobení,
ale aj múdrosť, čo životom ste nadobudli.
Je to bohatstvo mnohých pokolení,
ktoré ste odovzdať mladým nezabudli.*

*Ctím si vrásy na Vašej tvári, ktoré tam život vyrýl.
Sú v nich zapísané príbehy Vášho života.
Bola v ňom radosť, ale aj trápenie, kým sa starobou naplnil.
Zato Vám stále zostáva viera, láska i dobrota.*

*Ctím si aj Vaše ruky, ktoré moc a ťažko pracovali,
aby bolo chleba a živobytia do sýtosti.
Hoci mozole na nich často a veľmi bolievali,
neubudlo v nich nehy a štedrosti.*

*Ctím si Vás ženy, matky, čo ste deľom život dali.
Dali ste im aj všetko, čo k životu treba.
V starostiach, ale i s láskou ste ich vychovali,
v nádeji, že Vám raz podajú každodenný kúsok chleba.*

*Ctím si i mužov, čo prácou poctivou život naplnili.
Prácou vytrvalou i keď v potu tváre,
aby v domácnosti svojej nikdy núdzu nepoznali.
Skromný život viedli a nemali záľubu v sváre.*

*Ctím si všetkých tých stotočných starých ľudí,
čo na ceste života denne stretávam.
Stretnutie s Vami vo mne učtu, ale i obdiv vzbudí,
preto Vám k pozdravu svoju pravicu podávam.*

Ján Náhlík

(Venované pri príležitosti stretnutia dôchodcov v Krajnom.)

MEDZINÁRODNÝ ROK STARŠÍCH ĽUDÍ

Valné zhromaždenie Organizácie spojených národov v roku 1992 schválilo rezolúciou č. 47/5 rok 1999 ako Medzinárodný rok starších ľudí. (MRSL) Týmto vyhlásením nadviazala OSN na svoje predchádzajúce aktivity súvisiace s problematikou stárumia.

Celosvetová informačná kampaň o Roku starších odštartovala 1. októbra 1998 na Medzinárodný deň starších ľudí.

Cieľ MRSL: podpora princípov OSN pre starších ľudí a ich aplikácia do praktických programov a činností, ktoré sa už rozbehli aj u nás. Na Slovensku sú to aktivity v mediálnej politike, výchove, vzdelávaní a propagácii, vo vede a výskume, vo vytváraní sociálno-ekonomických podmienok.

Témou MRSL na Slovensku „Spoločnosť pre všetky vekové skupiny“ je vytvoriť dôstojný život starších na Slovensku. Vypracovať národný program ochrany starších ľudí.

6. októbra 1998 v Dome armády SR v Trenčíne v rámci otvorenia Medzinárodného roka starších ľudí sa predstavili na „Slávnostnej prehliadke amatérskych seniorských spevokolov kraja Trenčín“ s medzikrajskou účasťou seniorské spevokoly Dolinka zo Bziniec pod Javorinou - Hrušového, Kolovrátko z Melčíc - Lieskového, Teplanka z Trenčianskej Teplej, Zvonky z Nového Mesta nad Váhom.

Trenčianske osvetové stredisko v oblasti kultúrno-osvetovej aktivity pre občanov postproduktívneho veku (seniorov) pripravilo množstvo najrôznejších aktivít a podujatí.

Dôchodcovia na Slovensku sa aktivizujú nielen v kluboch dôchodcov, v Únii dôchodcov Slovenska, ale aj v ďalšom vzdelávaní sa na Akadémii III. veku.

Na prahu tretieho tisícročia sa musí svetové spoločenstvo, aj náš štát, ale aj naša obec, zaoberať s celosvetovým problémom stárumia populácie a s problémami s tým súvisiacimi.

Percentuálne ubúda obyvateľov v produktívnom veku a pribúda v postproduktívnom veku. Je najvyšší čas, aby sa spoločnosť na problémy z toho vyplývajúce vopred pripravila. MRSL rôznymi aktivitami má na ne nielen poukázať, ale začať aj s ich riešením.

Aj v našej obci populácia starne. Rozhliadnite sa okolo seba. Koľko mladých žije v našej obci? Koľko ich navštevuje ZŠ, MŠ? Oni budú tí, ktorí budú svojou prácou vytvárať hodnoty pre dôstojný život nielen seba, svoje deti, ale aj pre starších spoluobčanov v nastávajúcom 3. tisícročí.

J. Matyášová

zo školy

„Podarená“ výstava?

V dňoch 4. - 8. 4. 1999 bola v zasedačke Obecného úradu v Krajnom nainštalovaná výstava prác žiakov základnej školy. Pani učiteľky a vychovávateľky vybrali spomedzi mnohých výrobkov a prác tie najkrajšie, najvydarenejšie, najzaujímavejšie, najoriginálnejšie. Veď žiaci a ich učiteľia sa chceli predstaviť v čo

najlepšom svetle pred celou krajiňanskou verejnosťou a ľuďmi z kopanic. Tí dospeli, čo chodia do školy, sa s niektorými mohli a môžu stretnúť na jej chodbách a vo vitrínach. Na výstave ste sa mohli zoznámiť s výšivkami, háčkovými výrobkami, výkresmi, obrazmi, dekoračnými mriežkami, hračkami a drobnosťami vyrobenými deťmi zo školského klubu... Zastúpené boli práce malých i veľkých žiakov. Výstavu aranžovali pani učiteľky - Stančíková, Blahutová a Piešťanská. Našu školskú výstavu sme ešte oživilí a obohatili exponátmi z putovnej výstavy Scholy Ludus - Prekvapenia v kvapalinách. Takže, myslím, že stretnutie v zasedačke mohlo byť pre návštevníkov zaujímavé, rôznorodé, aj poučné.

Výstava však dopadla nad moje očakávanie - ZLE.

Prekvapil ma nezáujem verejnosti o ponúknutú akciu. Myslím si, že tak bohatá kultúra a športová činnosť v Krajnom nie je, že by nezostal čas na 15-20 minút zastaviť sa a popozerať. Schválne sme výstavu otvorili v nedeľu popoludní, v čase vychádzok, v čase voľna. Aj počasie prišlo našej výstave.

No mrzí ma nevšímavosť a neúcta k práci detí a ich učiteľov. Nevie, koľkí z nás by bez reptania, ochotne a s pochopením vo svojom voľnom čase do večera čakali v zasedačke na hostí a pritom za celé popoludnie sa zastavili obzrieť si zručnosť detí až 2 (slovom dve) mamy.

Snáď Vás neodradilo vstupné 10 Sk?! Vstupné bolo len z dôvodu vysokého prenájmu bratislavskej výstavy.

Že ste o tejto akcii nevedeli? Každé dieťa dostalo vo svojom rodiča osobnú pozvánku. Boli vyvesené plagáty po dedine aj kopaniciach. Pozývali sme prostredníctvom rozhlasu. A to niektoré „zvesti“ sa strašne rýchlo šíria aj bez takýchto podporných prostriedkov.

No čo mňa najviac prekvapilo a najviac zarmútilo - to je nezáujem rodičov. (Veď sme nevystavovali vysvedčenia žiakov, ktoré by najradšej niektorí nevideli). Boli tu zato najvydarenejšie práce. Tie, ktoré svedčia o zručnosti, šikovnosti, vytrvalosti, pracovitosti, jemnosti, tvorivosti, precíznosti detí.

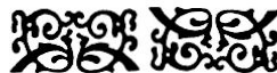
Jedným z cieľov krajiňanskej školy je otvoriť a priblížiť školu a našu prácu verejnosti. Vzbudiť záujem rodičov o dianie v škole. Ale nielen prostredníctvom žiackych knižiek a finančných príspevkov do rodičovského združenia. Želal by som si, aby sa rodičia zaujímali o priebeh vyučovania, o vyučovacie predmety, o výsledky detí, o organizovanie akcií, o problémy a o zábery školy, o jej smerovanie. Skúste sa, milí rodičia, zapojiť a môžete ovplyvniť riešenie záležitostí, ktoré Vás trápia. Príďte sa poradiť, ak ste zistili nejaké nedostatky. Navštívte nás aj vtedy, keď sa Vám páči to, čo robíme. Neriešate školské problémy mimo školy, ale v nej. Zaujímajte sa aj o naše problémy - čo myslíte, čo sa dá zakúpiť na činnosť veľkej školy za 500,- Sk, ktoré sme dostali na 6 mesiacov v tomto roku na výdavky? (Nežiadam Vás týmto o finančnú podporu.) Pomôžte nám vytvoriť pre deti zaujímavú činnosť aj po vyučovaní. Sú to Vaše deti. Smerovanie školy nemôžete ovplyvniť bez toho, že by ste videli, čím sa žiaci zaoberajú, čo vytvárajú.

Sú, samozrejme a našťastie, i rodičia a ľudia, ktorí pomohli škole - deťom materiálne, finančne alebo so zabezpečením niektorých aktivít. Im patrí naša úcta a uznanie. Úcta a uznanie za to, že v tejto, pre všetkých ťažkej dobe, nenechávajú školu napospas svojmu osudu a nepriaznivým okolnostiam dnešnej doby.

Prejavenie ich záujmu o školu je vyjadrením ich vzťahu k deťom, nielen ku svojim, ale k celej mladej generácii, ktorá nám tu - v Krajnom - vyrastá a ktorá raz bude na mieste svojich rodičov, pevne verím, aktívnejšie spoluvytvárať a ovplyvňovať to, čo sa ešte ovplyvňovať dá... a to sú deti. Ak neprejavíme záujem o ich svet, o ich prácu, o ich školu, stávame sa v ich očiach ľahostajnými aj voči nim. Ľahostajný postoj ku škole, je ľahostajným postojom k našim deťom.

A nie je ľahostajnosť práve tá vlastnosť, ktorú na svojich deťoch neradi vidíme?

Milan Medveď, riaditeľ ZŠ

ČO SA DEJE NA NAŠEJ ŠKOLE?

Školský rok 1998/99 bol plný akcií, na ktorých sa podieľali žiaci aj učitelia. Aby ste aj vy mali prehľad, čo sa u nás v škole deje, s niektorými vás v krátkosti zoznámim.

Začiatok školského roka prišiel spolu so zberom papiera. Výsledok bol naozaj pekný - 8 384 kg.

Neskôr sa konal zber pomarančových šúp, kde sme spolu nazbierali 50,4 kg suchej pomarančovej kôry. Pred Vianocami to boli dve zbierky trocha iného druhu. Zabudli sme na prirodzené ľudské sebeckto a rozhodli sme sa pomôcť Detskému domovu na Myjave zbierkou hračiek a zbierkou šatstva. Boli sme prekvapení, koľko detí bolo ochotných zvať sa svojich hračiek a vecí a venovať ich deťom, ktorým urobí naozaj veľkú radosť. Po zimných prázdninách prišla na školu ponuka „Pomôž svojej škole“. Bola to možnosť objednať si knihy za primerané ceny a určitá časť zo sumy za predané knihy zostala škole. Spolu sa predali knihy za sumu 11 600,- Sk. A jednu z posledných akcií bola výstava žiackych prác spojená s výstavou „Prekvapenie v kvapalinách“.

Chcela by som sa poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili zberov, ktorí pomohli Detskému domovu na Myjave a tiež tým, ktorí zorganizovali výstavu a pomohli pri jej príprave.

Tento rok boli pre žiakov organizované aj dva výcviky na doplnenie hodín telesnej výchovy. Pre žiakov tretieho ročníka to bol plavecký výcvik na krytej plavárni na Myjave. Žiaci 7., 8. a 9. ročníka sa zúčastnili na lyžiarskom výcviku v krásnom prostredí Žiarskej doliny. Ako každý rok, aj tento bola možnosť rozptýliť sa a zabaviť sa na posedení pod jedličkou, na karnevale. Prihlásení žiaci sa zúčastnili aj výletu v Bratislave, ktorý bol spojený s účasťou na známom muzikáli Drakula.

Počas celého roka sa na škole konali priateľské zápasy, turnaje a súťaže v rôznych športoch.

V mene všetkých žiakov by som sa chcela poďakovať učiteľom, ktorí zorganizovali tieto akcie a ktorí boli ochotní na nich robiť pedagogický dozor.

Zuzana Arbetová, 7. roč.

DRAKULA

Deň 9. apríl nebol pre mňa výnimočný len preto, že sa blížil víkend, ale najmä preto, že sa žiaci Základnej školy v Krajinom chystali na veľmi známý muzikál Dracula.

Naša pútnická cesta sa začínala hneď po vyučovaní pred školou, kde na nás čakala naša „modrá strela“. Pani učiteľka nás posledný raz spočítala a mohli sme vyštartovať. Cesta bola veľmi zaujímavá, čo bolo vidieť na tváričkách detí. Po ceste sa aj zabávali pani učiteľka Marková a Molcová, ale i náš pán riaditeľ Milan Medved. Ale napriek tomu sme boli pod spoľahlivým dozorom. Ani sme sa nenazdali a po 2,5 hodinovom maratónne autobusom sme naše hlavné mesto Bratislava mali priamo pred očami. Všetci natešene vykukali z okien a pozorovali, čo ich najviac zaujíma. A týchto zaujímavých miest v tomto meste je priam neúrekom. Ani sme sa nenazdali a už sme sa prechádzali po Bratislave. Zo začiatku som si myslel, že pôjdeme priamo do Domu odborov, kde sa Dracula konal. Ale pani učiteľka ma hneď vyviedli z omylu. Totiž naša cesta smerovala do budovy Múzea polície Slovenskej republiky. Tu nás milo privítal pán sprievodca a hneď nás uviedol do tajov kriminalistiky. Veľmi ma zaujali historické dokumenty, rôzne fotografie, prístroje, ale aj uniformy používané za čias Rakúsko-Uhorska až po super moderné zariadenia. Len škoda, že sme sa tu nezdržali trochu dlhšie, lebo veľmi rád by som si to tam v pokoji poprezeral. Naša cesta pokračovala rýchlou chôdzou okolo pôsobiska nášho prezidenta, až sme sa dostali pred obchodný dom Tesco. Pán riaditeľ nám určil čas na rozchod a všetci sa rýchlo rozprchlí a realizovali svoje veľké nákupné plány. Po skončení času na rozchod sme sa všetci

spokojní zhromaždili pred Tescom. Potom naše pani učiteľky zistili od okolo idúcich ľudí cestu k Domu odborov. Už nám nič nebránilo, aby sme sa k nemu vybrali. Po 2 km cesty nás čakalo ďalšie veľké prekvapenie. Nielenže sme sa dostali k nášmu vytúženému cieľu, ale okolo neho sa pýšili veľké kolotoče. To bola pre nás zábava i odmena. Niektorí sa vozili na kolotočoch, druhí zasa jazdili na autodromoch a iní si zasa opisovali zážitky z domu strašidiel, čo tu bola ďalšia veľká atrakcia. Čas nekompromisne plynul, až sme museli opustiť všetky tieto zábavky a vošli sme do Domu odborov. Tu ma veľmi milo prekvapilo, ako sa tu všetci skvelo správajú. Väčšina z nás si uschovala svoje prekvádzajúce oblečenie a ani som si neuvedomil a už som sedel na sedadle pred javiskom. Mali sme celkom dobrý výhľad. Všetci sme už boli nervózni, alebo dá sa povedať napätí a vzrušení očakávaním. Odrazu svetlo zhaslo a náš vysnívaný Dracula sa začínal. Úvod bol fantastický a hneď ma zarazilo, keď som zistil, že na javisku hrá Draculu ozajstný český slávik Daniel Hulka. Bolo to niečo fascinujúce, ale prekvapenia sa ani zďaleka neskončili. Bolo to niečo úžasné. Šaša nechal nik iný, ako Jiří Korn. Spoznali sme tam aj známu speváčku Leonu Machálkovú. Všetci podali úžasné výkony. Čo dokáže doslova vospievať Hulka „klobúk dolu“. Ale nedala sa zahanbiť ani Iveta Bartošová, ktorá dokáže so svojim hlasom tiež divy. Ani sme sa nenazdali z toho úžasu, až sa skončila 1. polovica, po ktorej nasledovala krátká prestávka. Všetci sme si medzi sebou hovorili, čo nás najviac zaujalo a očarované boli aj pani učiteľky. Zrazu sa ozvalo „gong, gong“ a išli sme si znovu sadnúť. Táto posledná časť s odohrávala v terajšej dobe, nie ako 1. časť, ktorá bola 200 - 400 rokov pred súčasnosťou. Opäť českí herci podali skvelý výkon a ani sme sa nenazdali a prišiel koniec. Všetci v sále boli doslova očarovaní a stále aplaudovali. No nielen herci sú jadrom úspechu Draculu, ale samozrejme potlesk patril i režisérovi, scenáristovi, maskérom, autorovi atď. Diváci nechceli, aby herci už odišli, veď Hulka sa za veľkého aplauzu vrátil na javisko aspoň 10-krát. Všetko sa raz musí skončiť. Padla opona a skončil sa aj český muzikál Dracula. Vybrali sme si oblečenie zo šatne a už nám nič nebránilo, aby sme sa mohli vrátiť domov. Cesta bola veľmi pokojná, ale to bolo asi tým, že bolo už takmer 24.00 hodín. Našťastie sme mali všetci zabezpečenú dopravu a do 1.00 už väčšina z nás spala, alebo sa ešte rozprávala o svojich zážitkoch a doporučil by som každému, aby si ho išiel pozrieť. Veľmi sa mi ešte páčilo, že českí a slovenskí herci sa správajú tak súdržne a vôbec im neprekáža, že sme už oddelené republiky.

Jaroslav Sadloň, 8. roč.

**

PLAVECKÝ VÝCVIK

Na plavecký výcvik sme chodili od 23. 2. 1999 a skúšky sme mali v utorok 30. 3. 1999.

Prvýkrát nám bolo celkom dobre. V autobuse sme si spievali, napríklad: Spievanky, Spievanky, Hej už sa na tej hore, Maličká som, atď... Na plavárni sme sa rozdelili do skupín podľa toho, kto ako vedel plávať. Tí, ktorí to nevedeli, tak sa učili od základov. Pokročili sa zdokonaľovali. Pán riaditeľ Medved učil začiatočníkov a pán učiteľ Figura pokročilých. Voda bola celkom teplá, iba raz napúšťali čistú a tá bola studená. Niektorým spolužiakom aj chutila.

Skúšky sme mali s pánom riaditeľom. Skoro všetci sa naučili plávať. Po skúškach bolo v autobuse veselo. Na plavecký chodili i deti z Kostolného. Vďaka tejto akcii sa deti naučili plávať, alebo sa vody nebáť. Deťom sa rozšírili obzory, odhodili strach a naučili sa niečo nové, čo v živote budú potrebovať.

Ďakujeme škole, že takéto akcie organizuje.

Monika Čeligová, 3. roč.

Príroda - to je zem, voda, stromy, rastliny, kríky, vzduch, slnko, zvieratá...

Koľko sa už o tom popísalo, pohovorilo.

Aká si, príroda okolo nás?

Takto ju vidíme my - žiaci.

STROMY

Stromy, kvety, kríky, to sú všetko dary Zeme. Dary, ktoré berieme ako samozrejmosť, dary, ktoré častokrát nevieme doceniť.

Aké by to asi bolo, keby vedeli stromy rozprávať? Bolo by veľmi zaujímavé počuť ich šepot, ševlenie, hrkúťanie. Alebo by to boli hádky, intrigy, podrazy a lži? Možno by vedeli prejavovať aj vďačnosť ľuďom, ktorí sa o ne starajú, sadia ich, presádzajú, ošetrujú. Veľa ľudí si ani nevie predstaviť, aký by bol svet bez stromov. Nezídú im možno na um, že by sme bez nich nemohli existovať, veď väčšinu kyslíka vyrobia práve stromy. Stromy sú tiež dôležitou surovinou. Skoro na každom väčšom tovare sa nájde nejaký kúsok dreva. Z dreva sa vyrábajú veci od výmyslu sveta. Keby však stromy vedeli rozprávať, upozornili by nás na tempo ťažby dreva, ktoré môže viesť k tragickému koncu. Po každom vyrúbanom strome by sa mali zasadiť ďalšie tri. I to by bolo možno málo, veď koľko času potrebuje taký stromček, kým vyrastie? Preto by sme si mali stromy vážiť a starať sa o ne. Stromy sú pľúca Zeme, šetríme si ich, nedovoľme nikomu, aby nám ich zničil - naopak.

Pomáhajme im vyliečiť sa.

Jaroslav Sadloň, 8. roč.

Čo som si vypočul...

V jeden letný deň som si vyšiel s priateľmi do prírody. Na malej čistinke sme si posadali a rozhládli sa okolo seba. Príroda bola okúzľujúca, čistý vzduch, jemný vánok, ševlenie listov, svieža tráva, nalievajúce sa plody...

Zrazu sa ozval slabučký hlások. To maličká srnka sa žalovala veveričke, že si poranila nohu na hrdzavej plechovici. „Iste ju tam nechali pohodnú nejakí nedbalci“, hovorila srnka. „Máš pravdu“, hovorí veverička, „aj včera som videla, ako človek vysypal celý mech smeti na kraji lesa. A mnohé konzervy sa kotúľali až do rotôčika, kde chodíte piť. Povedz aj ostatným, nech si dávajú pozor!“ „Poviem, ej, veru poviem“, pritakáva srnka.

Vtom sa ozval vtáčik: „Viete, čo sa stalo mne? Prišiel do lesa jeden chlapec, sadol si pod strom a ja som mu pre potešenie vyspevoval. Vtom vytiahol niečo z vrečka a prásk po mne. Ešteže ma netrafil.“

Zrazu nás zbadal, zapišťal a to bol signál pre veveričku a najmä srnku, aby utekali.

Boli sme z toho smutní. Čo myslíte, deti, dá sa to napraviť? Dokážeme to? Skúsme!

Karol Náhlik, 8. roč.

PSÍ ŽIVOT

Nie každý, kto sa rozhodne kúpiť si psa, sa zamyslí nad tým, že obstarat' si ho neznamená len získať miláčika a priateľa celej rodiny.

Znamená to tiež vziať na seba záväzok na mnoho rokov. Niektorý človek nie je si vedomý dlhodobých výdavkov, napr. na stravu, alebo obetovanie času, ktorý si priateľ človeka vyžaduje. Takto môže vzniknúť nevedomé týranie psov, lebo jeho pán nemá k nemu vzťah a nesnaží sa mu porozumieť. Ľudia si kupujú psov na stráženie objektov či domov, ale mnohí si ho kúpia pre

chvilkovú zábavu, rozptýlenie a potešenie. Ak sa však takýto pes dostane do rúk zlého a bezcitného pána, alebo si ho jeho dieťa premeni na „gumovú hračku“, jeho život je skutočne psi. Možno dostane dvakrát za deň zrať, ale to nie je všetko. Možno túžobne čaká na prechádzku... Možno čaká na pohladenie... Jedného dňa sa pes dočkal. Pán prišiel, pohladil ho, odviazal z reťaze, naložil do auta. Pes si možno pomyslel, že všetko sa už zmení, život bude iný. Och, ako márne dúfa. Auto zastalo, pes vybehol, auto odfrčalo. A on je SÁM, sám na opustenom mieste. Len nechápavo pozerá za odchádzajúcim autom a od žiaľu nemá sil ani rozbehnúť sa po ňom. Najradšej by sa rozplakal a plakal by a plakal, až by jeho žiaľ pominul. Doteraz bol osamotený, ale teraz je SÁM. Bez domova, bez istoty, bez toho mála, čo mal.

„Čo bude so mnou?“ myslí si. Keby ma našiel dobrý človek, človek so srdcom, ktorý by vedel oceniť moje služby. Prejímam?

Ak tento príbeh číta niekto, kto má psa, prosím, nebuďte k nemu nevšímaví. Veď tie očka, ktoré sa na Vás upnú, keď sa im prihovoríte, sú plné oddanosti a vernosti. Ani neviete, kedy Vám môžu pomôcť.

Zuzana Luhová, 8. roč.

ŽIJÚ MEDZI NAMI

Denne sa stretávame s ľuďmi, ktorým príroda nedopriala také dokonalé zdravie ako ostatným.

O to viac to zapôsobí na ľudské srdce, keď takto trpia deti. Aj v našom okolí - na Starej Turej - žijú s chorobou - mozgovou obmou - bratia Petrik a Rastik Minarechovci. Už šesť rokov vďačia starostlivosti, trpezlivosti a láske svojim rodičom za to, že sa malými krôčikmi približujú do sveta zdravých ľudí.

Veľa z týchto ľudí sa nespráva ľahostajne k ich chorobe, ale chcú pomôcť hoci aj najmenšou finančnou čiastkou na ich liečenie.

Do tejto zbierky sa zapojili i žiaci našej školy a poslali na ich konto 4 458,- Sk.

Všetkým Vám, milí spolužiaci i Vám, vďačným rodičom, patrí poďakovanie za Vaše spolucitenie, spoluúčasť na ľudskom utrpení.

Vďaka Vám, naši učiteľia, že nás učíte všimáť si i takéto javy okolo nás a otvárate cestu k spolupatričnosti a humanizmu.

Za žiakov: Zuzana Arbetová
žiačka 7. ročníka

Veľkonočné dekorácie

Jar je obdobím, keď citlivo vnímame prvé kvety po zime a túžime si kvety a pučiace vetvičky naaranžovať v byte alebo dome. Príležitosťou na vyzdobenie si bytu je Veľká noc. Tí, ktorí pri vyzdobe uplatňujú svoju fantáziu, cit pre farby a tvary sa pustia i do zložitejšieho aranžovania.

Aby sme prispeli k tejto slávnostnej atmosfére a uľahčili, či ukázali správny postup pri aranžovaní, Obecný úrad usporiadal dňa 27. marca kurz „Aranžovania veľkonočných dekorácií“, ktorý viedla pani Kollárová z Krajného. Na kurz sme si prichystali množstvo materiálu, či už narcisy, jablonoňový kvet, fialky, zlatý dážď, bahniatka, rôzne zelené listy a trávy, stuhy, vajička, kuriatka a pod.

Pani Kollárová nám z uvedeného materiálu ukázala, ako sa dajú naaranžovať krásne dekorácie, či už do košíka, kruhu, či rôznych iných nádobiek. Všetky prítomné ženy boli milo prevkapané už pri prvej ukážke, po ktorej nasledovala samostatná práca žien. Pani Kollárová každej žene, ktorá mala záujem, pomohla vytvoriť veľkonočnú dekoráciu. Po skončení práce sme s úžasom hľadeli na vytvorenú krásu. Každá práca bola iná a neopakovateľná.

Preto chcem i cez naše noviny poďakovať pani Kollárovej za ohotu a trpezlivosť pri práci, bohatstvo nápadov a množstvo rád, ktoré nám poskytla. Za to, že sme sa cítili veľmi príjemne a s nezabudnuteľnými zážitkami odchádzali domov až v sobotný podvečer.

Jana Hudecová

Televízny posol

FUTBALOVÉ OKIENKO

TABUĽKA FUTBALOVÝCH SÚŤAŽÍ 7. LIGA - DOSPELÍ

Veľkonočné nedeľné popoludnie na STV-2 v relácii Televízny posol prinieslo do sviatočnej atmosféry našich domovov oživenie. Veď na televíznej obrazovke sa objavili nám známe tváre našich spoluobčanov. Takmer 25 minút vysielacieho času sledovali televízni diváci na celom Slovensku činnosť krajnianskeho evanjelického cirkevného zboru.

Z obrazovky pozerali na nás a prihovárali sa nám zborový farár Ivan Elko, zborový dozorca Vladimír Malý, tri generácie členov miestneho cirkevného zboru, ktorí sa zapájajú do jeho rozmanitej činnosti. Na obrazovke sa objavil aj starosta obce.

O rôznorodej činnosti zboru svedčí aj „Nádej“ - dvojmesačník, ktorý vydáva pre vnútornú potrebu Cirkevný zbor ECAV so sídlom v Krajnom. Časopis pripravuje redakčná rada pod vedením MUDr. M. Rapantovej. Doteraz vyšli 3 čísla Nádeje.

1. Stará Myjava	20	15	2	3	60:13	47
2. Očkov	20	12	3	5	37:16	39
3. Horná Streda	20	11	2	7	33:19	35
4. Brestovec	20	10	3	7	35:28	33
5. Moravské Lieskové	20	10	2	8	31:30	32
6. Hôrka	20	9	3	8	28:24	30
7. Bošáca	20	8	4	8	32:34	28
8. Stará Lehota	20	8	4	8	35:42	28
9. Považany	20	7	5	8	22:24	26
10. Kálnica	20	7	4	9	26:36	25
11. Krajné	20	6	2	12	26:38	20
12. Čachtice	20	6	3	11	34:53	18*
13. Vrbovce	20	4	5	11	20:35	17
14. Lúka	20	5	2	13	26:53	17

J. Matyášová

* - disciplinárny odpočet bodov

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM narodeným v

MESIAC FEBRUÁR, MAREC, APRÍL

50 ROKOV

Milan Gajar	č. d. 184
Anna Pagáčová	č. d. 603
Milan Moravec	č. d. 872
Milan Mramúch	č. d. 851
Ján Šulovský	č. d. 823
Pavel Papulák	č. d. 502
Ján Otruba	č. d. 15
Dana Boldišová	č. d. 318

55 ROKOV

Ján Haňák	č. d. 108
Vladimír Michalec	č. d. 682
Anna Kostelná	č. d. 226
Božena Kovárová	č. d. 70
Karel Nedbálek	č. d. 112
Vlasta Lukáčová	č. d. 805

60 ROKOV

Vlasta Przybylová	č. d. 280
Emil Bukovčan	č. d. 362
Vladimír Jánoš	č. d. 259
Anna Turanová	č. d. 198
Aurel Hviezdický	č. d. 229
Elena Medová	č. d. 714

65 ROKOV

Alžbeta Talábová	č. d. 572
Ján Nebeský	č. d. 742
Emília Kraváriková	č. d. 430
Anna Zmeková	č. d. 808
Ján Babulic	č. d. 479
Helena Bóriková	č. d. 242
Štefan Kavický	č. d. 837

70 ROKOV

Alžbeta Mramúchová	č. d. 848
Amália Gráfová	č. d. 187

75 ROKOV

Alžbeta Čerešňová	č. d. 486
-------------------	-----------

80 ROKOV

Ján Konečník	č. d. 821
Judita Durcová	č. d. 772

VITAJTE NOVORODENCI

Simona Sadloňová	č. d. 58
Branislav Melicher	č. d. 726
Alica Heverová	č. d. 854

BLAHOŽELÁME NOVOMANŽELOM

Ján Nad' - Alena Hornáčková
Ivan Šulovský - Dana Michalcová

ROZLÚČILI SME SA

Anna Moravcová	č. d. 193
Alžbeta Špaldonová	č. d. 200
Zuzana Blanárová	č. d. 482
Zuzana Vydarená	č. d. 961
Štefan Parčí	č. d. 798
Anna Medová	č. d. 714

*Keby ryby vedeli rozprávať,
určite by sa začali žalovať.
Sťažovali by si ako preťažko začali žiť,
keď ľudia prišli k potoku odpad „odložiť“.*

*Aký? Kovy, plasty, plechovky
a tie oleje z tatrovky.
Toto všetko nás veľmi sužuje
a život nielen rybám ohrozuje.*

*Pustíme sa asi na pút,
aby sme našli života chuť.
Nedá sa nám takto žiť,
a vy, ľudia, si to ráčte uvedomiť.*

Zuzana Kubišová, Andrea Pašková
žiačky 8. roč.

OZNAM

ŽIVOTNÉ JUBILEUM 60 ROKOV

oslávil 26. 2. p. **Vladimír Jánoš** učiteľ ZUŠ
a vedúci súboru Krajňanček.
Srdečne blahoželáme.

Vydáva: Obecný úrad Krajné
Náklad: 200 ks, dvojmesačník
Redakčná rada: J. Matyášová - ved.
Š. Pavelka
M. Bukovčanová
D. Marková
J. Hudecová
Registrácia: OÚ RK Trenčín
r.č. 01-456/1994